

[Hauge.]

Kommune, der er klar over, hvad Ret og Billighed kræver, som har noget som helst at indvende mod denne Indlemmelse.

Landdistriktet har, som jeg allerede har sagt, over 9 000 Indbyggere, medens Odense Kommune har godt 52 000. Distriktet er bygget fuldkommen bymæssigt sammen med Odense Købstad. I den Grad er de bygget ind i hinanden, at det vil være fuldkommen umuligt for en fremmed at skelne, hvor St. Hans Distrikt begynder og Odense Kommune ender, og ved flere Lejligheder har Odense Kommune maattet bede Administrationen om at faa betydelige Dele af St. Hans Landdistrikt indlemmet i Odense Købstad, fordi Købstadens Interesser krævede disse Indlemmelser, og de er foretaget til Skade for Landdistriktet.

Landdistriktet har hele Tiden haabet, at det kun var et Tidsspørgsmaal, naar det blev indlemmet. Det er et hurtigt voksende Distrikt med udpræget Mellemstands- og Arbejderbefolkning, og de Arbejdere, der bor ude i Landdistriktet, virker for en meget stor Del i Virksomheder inde i Odense. De Penge, som tjenes ude i Landdistriktet, omsættes for en væsentlig Del inde i Odense. De store Købmænd, Sagførerne, Lægerne, Apotekerne, overhovedet alt dette, som findes i en stor By, findes der ikke noget af i St. Hans Landdistrikt, fordi Distriktet faktisk er en Del af Odense Købstad. Der er derfor heller ikke nogen som helst rimelig Grund til at modsætte sig Indlemmelsen.

Et meget vigtigt Spørgsmaal for Landdistriktets Vedkommende er Vandforsyningen. Endnu den Dag i Dag maa hele Landdistriktet eller i hvert Fald saa godt som hele Landdistriktet, dette store Distrikt med over 9 000 Indbyggere, hente Drikkevandet op af daarlige Brønde — ja, Odense Kommune har været saa velvillig at sætte en eneste Vandpost ud i Distriktets Hovedgade, men enhver kan jo sige sig selv, at det er en ganske utilstrækkelig Vandforsyning, der paa den Maade kan komme saa stort et Antal Mennesker til gode.

Alt for længe har man træneret Spørgsmaalet om Indlemmelsen. Hvad der kommunalt hører sammen, bør ogsaa være under een Administration, naar det forlanges af den ene Part. Landdistriktet yder Odense Kommune saa store Fordele erhvervsmæssigt set, at der ikke kan være nogen som helst Rimelighed i nu at paabyrde dette Landdistrikts Befolkning en ekstra Skat i Løbet af 15 Aar.

For øvrigt maa jeg sige, at det er jo

ikke saaledes, at dette Landdistrikt er daarligt administreret, det er ikke saaledes, at det ikke har holdt Hus med de Midler, der har været at holde Hus med. Jeg kan saaledes oplyse, at Skatteprocenten for 1926—27 kun var 5,7, og for 1927—28 er Ligningsprocenten kun 6,2. Den er en Ubetydelighed lavere i Odense Købstad. Jeg skylder at tilføje, at selvfølgelig er Amtsskatterne en ekstra Skat paa Grundejerne derude i Landdistriktet, ligesom ogsaa Landdistriktet i det hele taget har en noget højere Ejendomsbeskatning, end man har i Odense. Jeg maa dog dertil føje, at Odense Kommune er en af de Købstæder i Provinsen, der har den højeste Ejendomsbeskatning.

Der er her ikke Tale om, at det er et landligt Kvarter, der forlanger sig indlemmet; det er et overvejende bymæssigt bebygget Kvarter, og Forholdet er oven i Købet dette, at Odense Kommune ejer, jeg tror $\frac{1}{4}$ af hele det Areal, som St. Hans Landdistrikt omfatter, saaledes at Odense Kommune er en af de største Grundejere derude.

De to Kommuner, Odense og Landdistriktet, har fælles Forsørgelsesvæsen, men det kan aldrig være tilfredsstillende for Landdistriktet kun at skulle vælge et eneste Medlem ind i Forsørgelsesvæsenets Administration, medens Odense Kommune jo vælger det store Antal, og det har ogsaa ved flere Lejligheder vist sig, at Landdistriktets Interesser i Forsørgelsesspørgsmaal har været mindre vel røgtet ved dette Fællesskab.

Alt i alt maa jeg anbefale Indlemmelseskravet paa det varmeste til den højtærede Indenrigsminister. Jeg kan ikke tro, det kan være hans Hensigt at øve Uret overfor Landdistriktet, at tage Parti for den ene Part mod den anden. At han er kommet til at gøre det ved det Lovforslag, der her foreligger, er beklageligt nok, men han har udtalt sig til Landdistriktets Repræsentanter paa en saadan Maade, at jeg maa forstaa ham saaledes, at han ogsaa ønsker Indlemmelsen. Der er da ikke andet at gøre nu end at lade denne Indlemmelse foregaa; den er vel begrundet nu, som den var for Aar siden, da Spørgsmaalet blev rejst, og jeg advarer Rigsdagen imod at vedtage et Lovforslag, der har den Tendens, som dette Lovforslag har. Der skal være Lighed for Loven.

Dersom Loven af 1920 indeholdt Bestemmelser, der ikke var fyldestgørende, eller manglede Bestemmelser, som kunde være mere eller mindre paakrævet, kunde